

ODYSSEÆ HOMERICÆ PRIMA RHAPSODIA,
GRÆCE ET SVETHICE.

Q U A M,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOENS.

PUBLICO EXAMINI MODESTE SUBJICIUNT

AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Litteraturæ Græcæ Docens, ad Bibl. Acad. Amanuensis E. O.

ET

CAROLUS JOSEPHUS ESTLANDER,
Stip. Publ. Oftrob.

In Auditorio Philosoph. die XX Februarii MDCCCXIX;

h. p. m. confvetis.

P. IV.

ABOÆ, Typis Frenckellianis.

8.

ODYSSEY MONTEGO BAY JAMAICA

ORANGE JUICE

MONTEGO BAY JAMAICA

220 Såges jag vara en son; emedan om detta du spörjer.

Honom svarade då blåggda gudinnan Athene:

Gudarne icke din ått okänd för de kommande dagar

Gjort, emedan en sådan dig Penelopeia har framfördt.

Men du, vålan, mig detta förtälj, och till pricka berätta,

225 Hvadför kalas är det här, hvad simling, hvad åflas du nu med?

År det ett gästabud, eller bröllopp? Gelag är det icke.

Ty så synas mig nu bälttrotlige männer förmåtet

Gåsta i buset; en bvar förvisso sig skulle förargा,

Om han såge det skamliga allt, och förståndig han vore.

230 Henne Telemachos då, den förståndige, svarte och sader

Gåst, emedan om detta du nu mig spörjer och frågar,

Var dock fordom en tid, då vårt hus förmöget och äradt

Syntes, så länge ännu den mannen här hemma fördröjdes;

220 Τέ μ' ἐκ φασὶ γενέθλαι ἐπεὶ σύ με τότε ἐρεῖνες.

Τὸν δ' αὐτὲ προσέειπε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Οὐ μέν τοι γενεύ γε θεοὶ πάνυμον ὀπίσσω

Θῆκαν ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἔγεινατο Πηνελόπεια.

"Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

225 Τίς δαίσ, τίς δὲ ὅμιλος ὁδὸς ἐπλετο; τίπτε δέ σε χρεό;

Εἰλαπήν, οὐ γάμος; ἐπεὶ ἐκ ἔρωτος τάδε γ' ἐσίν.

"Ως τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέσθι

Δακνύθην κατὰ δῶμα· νεμεσούγατο κεν ἀνὴ

Αἴχεσα πολλ' ὁρών, ὅσις πινυτός γε μετέλθοι·

230 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἥδε·

Ξεῖν, ἐπεὶ σέ δὴ ταυτά μ' ἀνείρεας ιδὲ μεταθάψ,

Μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὁδὸς αὐτεῖος καὶ ἀμύμων

"Εμμενας, ὁφερ' ἔτι κεῖος ἀνὴ ἐπιδήμιος θευ·

- Nu helt annat beslöto de illasinnade gudar,
 235 Hvilka fördunklat bans lif, långt mera än alla de andra
 Menniskors; ja, fast bandött, jag ej så mig qualde deröfver,
 Om bland kamraternas hop ban stupat i troiska landet,
 Eller i vännernas famn, sen kriget ban bringat till ånda.
 Honom en vård då skulle gemensamt Achaierna upprest,
 240 Och åt sin son stor åra dierbos ban då vunnit för alltid.
 Nu på ett snöpligt fält ba bonom barpyerna borttryckt;
 Osedd gick ban och obörd bän, mig sorger och smärtor
 Lemnande; dock jag numera ej suckar, beklagande bonom
 Ensam, ty andra bekymmer bereades af gudarne åt mig.
 245 Ty nu samtligen alla de män, som på därne berriska,
 På Dulicbion, Same och på skogrika Zakynthos,
 Samtligen de, som regera i Itbakas bergiga nejder,

- Nῦν δὲ ἐτέρως ἐβάλοντο θεοὶ, κακὰ μητίσωντες,
 235 Οἵ κεῖνον μὲν ἀῖσον ἐποίησαν περὶ πάντων
 'Αυθεώπων. ἐπεὶ δὲ οὐκ εἰσέστησαν περὶ δῆμων,
 Εἰ μετὰ οἷς ἐτάργοισι δάμη Τεώων ἐνὶ δῆμῳ,
 'Ηὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε
 Τῷ κέν οἱ τύμβοι μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
 240 'Ηδὲ κε καὶ φέ παιδὶ μέγα κλέος ἥρατ' ὄπισσω.
 Νῦν δέ μιν ἀκλεῖῶς ἀρπασιαὶ ἀνηρεῖψαντο.
 'Ωχετ' ἀῖσος, ἀπυζος, ἐμοὶ δὲ ὁδύνας τε γόρες τε
 Κάλλιπεν· δέ τι κεῖνον ὁδυρόμενος σενωχίζω
 Οἶον, ἐπεὶ νῦ μοι ἀλλα θεοὶ κακὰ κήδεται ετευξαν.
 245 'Οστοι γάρ εὑστοισιν ἐπικρατέεσσιν ἀριστοῖ,
 Δελτιχίω τε, Σάμη τε καὶ ὑλήντι Ζακύνθω,
 'Ηδὲ ὅστοι κραναὶν Ἰθάκην κατακοιρανέσσι,

Alla begåra min mors hand, alla besvåra de buset.

Hon deremot afflår ej det skräckliga bröllop, och slut ej

250 Göra hon kan härpå; men frossande desse förstöra

Huset, och snart de mig sjelf ock bringa förvisso i ofård.

Honom beklagade då, samt svarade Pallas Atsene:

Ack, bur mycket behöfde du nu ej Odysseus, som borta

Vistas, att han på de skändliga friarne bänder må lägga!

255 Ty om han nu bemånd, der borta vid dörren till buset

Stode med hjelm utrustad och sköld, två lansar i banden,

Sådan ännu, som fordom, då först jag skådade bonom,

Drickande hemma bos mig i mitt bus, och fornöjande finnet,

När han från Ephyra kom, från Ilos, Mermeros' åtling,

260 (Ty ock dit, på ett ilande skepp, sig begifvit Odysseus,

Sökande manadråpande gäst, att han skulle det åga,

Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχεσσι δὲ οἴκον.

Ἡ δὲ ἔτ' αἰγεῖται σὺ, ερὸν γάμου, ἔτε τελευτὴν

250 Ποιῆσαι δύναται τοὶ δὲ φθινύθεσσι ἔδοντες

Οἴκον ἐμόν· τάχα δή με διαδέσσοσσι καὶ αὐτόν.

Τόν δὲ ἐπαλασήσασα προσηνύδα Παλλὰς Ἀθήνη·

“Ω πόποι, ηδὲ πολλὸν ἀποιχομένες Ὁδυσσης

Δεύη, οἱ μνητῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφεη.

255 Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμος ἐν περάτησι θίγησι

Σταή, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δάρες,

Τοῖος ἐών, οἵσιν μιν ἐγὼ ταπεῖτ’ ἐνόησα,

Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνονται τε τερπόμενόν τε,

Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ’ Ἰλε Μεγμερίδαο,

260 (Ωχετο γὰρ κάκεῖσε θοῆς ἐπὶ υἷος Ὁδυσσεὺς,

Φάρμακον ἀνδροφόνον διξύμενος, ὅφεα οἱ εἴη

För att de kopparbespetsade pilarna smörja; men han ej
Gaf, ty han vörдade så de evårdeligt varande gudar;
Dock min fader det gaf; ty han bögligen ålskade honom.)

265 Skulle Odysseus, sedan ännu, sig bland friarne många,
Alla de snarlıgen doge, och svart dem bröllaget blefve.
Men, allt detta i gudarnas hand förvisso ja lagt är,
Om han skall hämnas en gång, hemkommen igen, eller icke,
I sitt palats; dig bjuder jag nu den saken betänka,

270 Hur du friarnes flock må jöga sin kos ur palatset.
Men nu, välan åå, mig hör och besinna de orden jag säger
Sedan du kallat i morgen till råd de Aebaiska bjeltar,
Såg dem alla din mening, och gudarne vare dig vittnen.
Friarne sedan befalk fig skingra, bvar en till sin bembygd;

275 Men din mor, om dess själ hämförs af begär till förmålning,

'Ιες χρεῶσιν χαλκῆσαις' αὐτὸν ὁ μὲν οὐδὲ
Δῶκεν, ἐπεὶ ἡ αἱ θεές νεμεσίζετο αἰὲν ἔοντας

'Αλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέοντες γὰρ αἰνῶς.)

265 Τοῖος ἦών μητῆροιν ὄμιλήσεν τὸ Θυσσεῖον,
Πάντας καὶ ὀλύμποι τε γενολατο πιερόγαμοι τε.
'Αλλὰ οὗτοι μὲν ταῦτα θεῶν εὐ γένασι κεῖται
Ἡ καν νοσήσας ἀποτίθεται, ηὲ καὶ θνή,
Οἶσιν εὖ μεγάροισι σὲ δὲ φράσεῖσι ἀνωγεῖ,

270 'Οπως κεν μητῆρας ἀπάστεαι ἐκ μεγάροιο.
Εἰ δὲ ἀγε νῦν ζυντε, καὶ ἐμῶν ἐμπάχεο μάθων,
Αὔριον εἰς ἀγροὺν καλέσας ήρωας Ἀχαιες,
Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δὲ ἐπιμάρτυροι ἔσων.
Μητέρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκιδναθει ἀνωχθι.

275 Μητέρα δὲ εἰ οἱ θυμὸς ἐφοξμάται γαμεεθαι,

Då till sin faders palats, den mäktiges, gånge hon åter,
Der skall dess bröllop hållas, och der utstyras en bemytt,
Rikelig, sådan det böfves att gifva sin älskade dotter.

Men dig sjelfskall jag gifva ett klokt råd om du mig lyder,

280 *Rufa ett skepp med roddare, tjuge, af alla det bästa,*

Res så att efterspörja din far, som så länge är borta;

Om bland de dödlige någon dig säger det, eller du hörer

Ryktet från Zeus, som mest för med sig åt menskorna åra.

Först du till Pylos må resa och fråga gudomlige Nestor;

285 *Dådan till Sparta och dess ljuslockiga kung Menelaos;*

Ty han sednast ju kom af de kopparbeklädde Achaiet.

Varder du spörjande der, att din far än lefver och kommer,

Sannerlig måste du då, fast qvald utbärda ett år än;

Om deremot du förnimmer hans död, och att mer han ej finnes,

⁹Αψίτω εἰς μέγαρον πατρὸς μεγα θυναμένοιο.

Οι δὲ γάμοι τεύχεστι, καὶ αγρυπνέστων ἔεδυσ

Πολλὰ μάκ’, ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἐπεδάσ.

Σοὶ δὲ αὐτῷ ποκινῶς ὑποδήσουμε, αἵτε πιθησ

280 Νῆρος ἀρσας ἐρέτησον ἔειμοσν, ητις αριστη,

¹⁰Ἐρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο

¹¹Ηγ τοι εἰπήσι Βροτῶν, η ὅσσαν ακέσοι

¹²Ἐκ Διὸς, ητε μάκιζα φέρει πλέος αὐθρώποισι.

Πρῶτα μὲν εἰς Πύλου ἐλθέ, καὶ εἰρέο Νέσορα δῖον.

285 Κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ Ξανθὸν Μενέλαον.

¹³Ος γὰρ δεύτατος ηλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιθῶνος.

Εἰ μέν κεν πατρὸς Βιοτον καὶ νέσον ακέσης,

¹⁴Η τὸν, τευχόμενος περ, ἐτὶ τλαῖης ἐνισιτόν.

¹⁵Εἰ δέ κε τεθνεῖσθος ακέσης, μηδέ τ’ ἔοντος,

- 290 Då må du vända igen till den ålskade fädernejorden,
 Der uppkasta åt bonom en vård, och begå bans begravning,
 Ståtligen, såsom det böfves, och sen bortgifta din moder.
 Men, när detta du väl fullbordat och bringat i verket,
 Då må du öfvervåga uti din själ och ditt sinne,
- 295 Hur, på hvad sätt du friarnes flock uti ditt palats må
 Döda med list, eller också med våld, ty icke du alls bör
 Båra som barn dig åt, ej mera du är vid de åren.
 Har du ej bört, hvad åra han vann, den ådle Orestes,
 Inför menskorna, sen han fadrens mördare dödat,
- 300 Den falsksinte Aigisthos, som drápte bans ryktbare fader?
 Ock du, ålskade, (ty jag så skön dig skådar och stor ren)
 Skicka dig kåckt, att af kommande flågter du ock må prisas.
 Men jag sjelf skall begifva mig bort till den snabba galejan,
- 290 Νοσήσας δὴ πειτα φίλην ἐς πατερίδα γαῖαν,
 Σῆμα τέ οἱ χεῦσαι, καὶ ἐπὶ ιπέρεσσα κτερεῖξαι
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔουκε καὶ ἀνέξι μητέρα δὲναι.
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης,
 Φράγεθαι δὴ πειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
- 295 Ὁππως κεν μνησῆρες ἐνὶ μεγάροις τεοῖσι
 Κτείνης, ἡδόλω, ἡ ἀμφαδόν· όδέ τι σε χρῆ
 Νηπιάδας ὄχέειν, ἐπεὶ ἐκ ἔτι τυλίκος ἐσσι.
 Ἡ ἐκ αἰτεις, οἴου κλέος ἔλλαβε δῖος Ὁρέσης
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆς,
- 300 Αἴγιδον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρες κλυτὸν ἔκται;
 Καὶ σύ, φίλος, (μαλλὰ γάρ σ' ὁρώ καλόν τε μέγαν τε,)
 Ἀλκιμός ἐσσι, ἵνα τίσ σε καὶ ὄψιγόνων εὖ εἴπῃ.
 Αὐτὰς ἔγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ηδη,

Och till kamraterna, som kanbända med gråmelse vänta.
305 Sjelf må du förja för allt, och mit tal derjemte begrunda.

Henne Telemachos då, den förståndige, svarte och sade:
Sannerlig detta, o gäst, vänskapligen finnad du talar,
Liksom en far till sin son; jag aldrig de orden förgåter.
Men nu, vålan, dröj qvar, fast ock du bar brådt till att resa,
310 Att, sen du tvättad blifvit och väl fornöjd i ditt hjerta,
Du medbringe en skänk till ditt skepp, med ett gladeligt sinne,
Kostbar och högligen skön, som åt dig ett minne utaf mig
Vare; så plär gästvården begäfva den älskade gästvän.

Honom svarade då blåbgda gudinnan Atbene:

315 Mig nu ej mera fördröj, som drifves af längtan att resa;
Men den skänk, som ditt hjerta dig bjuder, åt mig att föråra,
Den må du ge, när jag kommer igen, för att föras till hemmet,

'Hδ' ἔταρες, οἵ πά με μάλισταχαλόωσι μένοντες'

305 *Σοὶ δὲ αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.*

*Tὴν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπυρμένος ἀντίον ηὔδε**

Ξεῖν, ἦτοι μὲν ταῦτα Φίλαι φρονέων αἰγοεύεις,

Ὦς τε πατήρ φι παιδί, καὶ ἐποτε λήσομαι αὐτῶν.

Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπεγγόμενος περ ὁδοῖο,

310 *Οφρα λοεσσάμενος τε, τεταεπόμενός τε φίλον κῆρ,*

Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆσο κίνης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,

Τιμῆν, μάλιστα καλὸν, δέ τοι κειμήλιον ἔσαι

Ἐξ ἐμεῦ οἷς φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδόσι.

Τὸν δὲ ἡμείβετ' ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

315 *Μή μὲν ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενον περ ὁδοῖο·*

Δῶρον δέ, δέ, ττι κέ μοι δῶναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,

Αὐθίς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἴκονδε φέρεθαι,

- Sedan en kostelig sjelf du bar fått som är värdig en motfåndk.
Och när detta var sagt, bortgick blåögda Atbene,
- 320 Och som en fågel åt böjden hon flög; men honom i bjertat
Lade hon styrka och mod, påminnande bonom sin fader
Mera än fordom, och han, då han detta i finnet bemärkte
Blef i sin själ förvånad; en gud han förmente det vara.
Men till friarne strax sig begaf gudliknande mannen,
- 325 Och för dem den förträfflige sångaren sön, men med tyftnad
Sutto de, hörande; han om Achaiernas sorgliga hemfård
Sön, som från Troia beståmdes åt dem af Pallas Athene.
Men hans gudomliga sång hon förnam i sitt hjerta, från loftet,
Dottren af Ikarios, den förståndiga Penelopeia;
- 330 Utför den böga trappan uti sin boning hon nedsteg,
Icke allena, af två tjenstårnor tillika hon följdes.

- Kαὶ μάλα καὶ λὸν ἐλών· τοι δὲ ἄξιον εἶσαι ἀμοιβῆς.
'Η μὲν ἀρέτης ὡς εἰπεῖσθαι ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
320 "Οργής δὲ ὡς αὐγόπαια διέπτατο· τῷ δὲ ἔνι Θυμῷ
Θῆκε μένος καὶ θάρσους, ύπερμνησέν τε ἐπι πατέρος
Μᾶλλον ἔτι, ἢ τό πάροιδεν ὁ δὲ, φρεσιν ἥσις νοήσεις,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἴσσατο γὰρ θεόν εἶναι.
Αὐτῆια δὲ μνησῆς ἐπώχετο ισόθεος φῶς·
325 Τοῖσι δὲ αἰδὸς ἀείδε περιλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῇ
Εἴατερ ἀκέσοντες ὁ δὲ Ἀχαιῶν νόσου ἀείδε
Λυγρόν, ὃν ἐκ Τροΐης ἐπετείλατο Παῦλος Ἀθήνη.
Τῇ δὲ ὑπερωιόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν αἰοιδὴν
Κέρη Ἰκαρίοιο περιφέρων Πηγελόπεια·
330 Κλίμακα δὲ ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δέμοιο,
Οὐκ οὖτος, ἀμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἐποντο.

so zuverlässig hieilt, das eben deswegen Pythagoras' den Rath gab, nicht einem jeden die rechte Hand darzutreichen." POTTERS Griech. Archäologie. 2 Th. S. 658.

V. 130. Ο γαρ Θεονος αυτος μονον ελευθεριος εσι καθεδρα συν υποκοδιω, όπερ θερηνυ καλευτες, ευτευθεν αυτον ανομοσαν Θεονυ, τα θεοσαδαι χαρην, όπερ επι τα καθεξεδαι τασσεσιν. — Ο δε κλισμος περιττοτερως κειοσμηται ανακλισει τηστων δ' ευτελεζερος ην ο διφρος. ATHENAEUS, lib. V. cap. 4.

V. 136. POPE, quem nos in primis hic sumus secuti, haec habet:

*The golden ew'r a maid obsequious brings,
Replenish'd from the cool, translucent springs;
With copious water the bright vase supplies
A silver laver of spacious size:
They wash. — —*

Quo tamē & iis satisfiat, quibus alia eademque vulgatior māgis arriserit hujus loci explicatio, novum exhibemus versio-
nis nostræ periculum:

*Vatten en tärna i skål frambar, och på händerna hälde
Ur den blöda och gyllne, uppå tvälfatet af silfuer,
Vattnet. — — —*

V. 149. "Crateras magnos statuunt & vīna coronant?"
VIRG. EN. I, 726.

Quid sit επισεφαδαι κρητηρας, Athenaeus nos edocet. Επισε-
φαδαι de ποτοιοι οι κρατηρες, ητοι υπερχειλεις ποιευται, ως
δια τα ποδα ποτε) επισεφαδαι. Lib. I, cap. 11. Cui &
EUSTATHIUS album adjicit calculum. (Cfr. l. c. T. I, p. 260). —
Nobis vero, qui auctoritate lubenter innitimus VIRGILI, &
lubentius ANACREONTIS, επισεφαδαι κρητηρας, ni il aliud est,
nisi coronare vina, vel corona induere cratera,

Φερ ὑδωρ, Φερ οινόν, ω πάτη,

Φερε δ' αὐθεμευντας ἡμίν

ΣΤΕΦΑΝΩΣ. Od. LX. Cfr. præterea Cel. KÖPPEN,

bene, ut solet, etiam de hac re dissenserentem. Hinc melius
forte ita dareatur totus hic versus;

Gosfar bekransade sen de med vin uppflylda kraterer.

V. 152. — — — Schöne Musik bringt Herz und Bein
in Bewegung!

Ohne Musik ist Schmaus, was die Glock ist ohne den Klöppel!

Voss, Luise IV, 93.

Vides. infra *Odysf.* VIII, 99. XVII, 271.

V. 191. De Laérte, senio jam confecto, ejusque agro &
Sicula famula, plura leguntur in *Od. XXIV*, 204 sqq.

V. 226. Duo in primis fuere conviviorum genera, ετ-
λαπινη & ερανος; quorum illud, quod & ευωχια & ασυμ-
βολον δειπνον appellari solebat, unius celebrabatur sumtu; huic
autem apparando convivæ (ερανιζαι — απο τις συνεργαι καὶ συμ-
φερει επαξον —) suam portionem (συμφοραν, εισφοραν, κατα-
βολην, συμβολην κ. τ. λ.) singuli tribuebant.

V. 232. Ehmals mochte dies haus wohl angesehn und begütert
Heissen. Voss,

V. 245. Catalogum luxoriosæ procorum turbæ patri suo
Ulixii Telemachus olim exhibit. Vides. *Od. XVI*, 247.

V. 282. Η Οστα, Διος αγγελος (*Il. II*, 94), eleganter
omnino a VIRGILIO, HOMERI premente vestigia, depingi-
tur. *AEn. IV*, 174 — 188. Neque tamen, nostro saltem judi-
cio qualicunque, ut in ceteris fere omnibus, ita & in hac re,
palma non deferenda NASONI. Cfr. *Metamorph.* XII, 39 — 63.

V. 320. Och som en fågel åt höjden hon flög; men honom
i hjertat — —

Vox illa — ανοπαια — quæ hic occurrit, & in toto, ni falli-
mur, HOMERO, ἀπαξ est λεγομενη, conjecturis criticorum variis